

Pokonywanie dumy i buntu

„Chcę robić to, co chcę!” „Ja wiem najlepiej!” „Mogę to zrobić po swojemu!” Czy to brzmi znajomo?

Prawdopodobnie wszyscy tego doświadczyliśmy: duma, nadużywanie władzy i bunt ludzi przeciwko Bogu spowodowały szkody w naszym życiu i w otaczającym nas świecie. Bóg chce, abyśmy żyli inaczej. Posłał Jezusa, aby był wzorem dla nas. W życiu bez dumy czy buntu, w życiu, które daje ludziom nadzieję i prowadzi ich do dostrzeżenia, kim są.

Jeśli przeceniamy samych siebie, pozwalamy się oszukać. Tak łatwo zapominamy, że to kim jesteśmy, zależy od w dużym stopniu od innych. Nawet nie mielibyśmy życia, gdyby nie inni. Rzeczywistość jest taka, że nie mamy kontroli nad tak wieloma rzeczami. Poza tym jesteśmy ograniczeni: nasza wiedza, nasz czas i nasze umiejętności są skończone. Bóg stworzył nas, abyśmy żyli w więziach z innymi ludźmi i z Nim. Jednak duma i bunt prowadzą nas do izolacji i niszczą właściwe więzi. Zniekształcają nasz pogląd na rzeczywistość i blokują nasz związek z Bogiem – ale często nie widzimy, a nawet nie chcemy widzieć jakie są tego konsekwencje dla nas i innych.

Zadufanie i duma

Wszyscy bowiem, którzy się wywyższają, zostaną uniżeni, a ci, którzy się unізają, zostaną wywyższeni. (Łukasza 18,14)

Zadufanie zaczyna się w moim sercu – wierzę, że jestem lepszy od innych. Im więcej miejsca poświęcam temu przekonaniu, tym większe są tego konsekwencje dla mnie i ludzi wokół mnie: nie chcę widzieć swoich błędów i nie umiem prosić o przebaczenie. Traktuję innych niesprawiedliwie lub nierozważnie, ponieważ nie traktuję ich poważnie, a może nawet patrzę na nich z góry. Nie chcę prosić innych o pomoc lub radę, w ten sposób umacniam się w swoim zdaniu i nie słucham innych. Rezultat jest taki, że coraz bardziej odłączam się od rzeczywistości i żyję we własnym świecie.

Pycha to chwalenie siebie zamiast chwalenia Boga. Istnieje różnica między radością a dumą: kiedy odnosimy sukcesy, chcemy się z tego cieszyć. Jeśli nasze osiągnięcie jest czymś dobrym w oczach Boga, możemy i powinniśmy to odpowiednio świętować. To staje się niewłaściwe, jeżeli zapominamy, że Bóg nas do tego uzdolnił i nie dziękujemy Mu.

Przeciwieństwem tego jest zdrowa pokora: widzę siebie tak, jak widzi mnie Bóg. Ani się nie pomniejszam ani nie czynię się mniej wartościowym (to jest fałszywa pokora), ani nie powiększam i nie czynię się ważniejszym niż jestem w rzeczywistości (to jest duma i arogancja).

Bóg dał nam dary i zdolności, abyśmy używali ich do czynienia dobra. Chce nam pomóc w radzeniu sobie z tą odpowiedzialnością i unikaniu pułapek, które przychodzą wraz z sukcesem. Ale jeśli wierzę, że Go nie potrzebuję i sam wiem lepiej, to odcinam się od Jego przewodnictwa. Bóg wie, co jest dla nas dobre; On zna nasze mocne i słabe strony znacznie lepiej niż my. Bycie pokornym oznacza słuchanie Go i rad innych mądrych ludzi.

Zastosowanie

Boże, gdzie widzisz zadufanie lub dumę w moim sercu?

Proś Go o przebaczenie tego, co ci pokazał. Zapytaj Go teraz: Co powinienem pomyśleć lub zrobić inaczej?

Bunt

Bóg ustanowił zasady, dzięki którym możemy żyć razem jako ludzie. Nie chce, aby rządził chaos ani by ludzie bezwzględnie dominowali nad innymi. Dlatego daje nam różne role i umiejętności, abyśmy używali ich dla dobra innych. Silni mają chronić słabych, więc mają też większą odpowiedzialność.

Na przykład Bóg daje rodzicom zadanie polegające na wychowaniu dzieci (chronieniu i prowadzeniu ich we właściwy sposób), dopóki nie osiągną dojrzałości do podejmowania własnych decyzji. Kiedy jesteśmy jeszcze dziećmi, musimy być posłuszni naszym rodzicom, a kiedy dorośniemy, Bóg prosi nas, abyśmy ich szanowali.

Bunt jest sprzeczny z porządkiem, który ustanowił Bóg. Oznacza on próbę przejęcia kontroli, gdy nie mamy do tego prawa, działanie zgodnie z naszymi własnymi zasadami: „Mogę iść własną drogą!”

Bóg chce, abyśmy najpierw się podporządkowali Jemu. On również chce, abyśmy podporządkowali się ludziom sprawującym władzę (Rzymian 13,1-7) i modlili się za nich (1 Tymoteusza 2,1-2). Dotyczy to zarówno naszego rządu, jak i pracodawców lub przywódców. Wszyscy oni mają prawo mówić nam co mamy robić, oczywiście w ramach swoich funkcji. Może nam się to nie podobać, ponieważ to kosztuje: musimy płacić podatki lub robić rzeczy, których nie chcemy. Kiedy nie możemy robić wszystkiego, co chcemy, czujemy się ograniczeni w naszej wolności. Mimo to, tak Bóg stworzył ten świat. Jezus nie przyszedł, abyśmy mogli robić, co chcemy. Chce, abyśmy poddali się Bogu – i taki przykład dał też Jezus.

Ale co, jeżeli oni się mylą?

Bóg wie, że ludzie są niedoskonalimi i popełniają błędy. Nie oznacza to, że mogą po prostu zignorować to, co mówią. Muszę wcześniej zapytać Boga, jak sobie z tym poradzić.

Jeśli ludzie u władzy chcą, abyśmy zrobili coś wprost sprzecznego z wolą Bożą lub chcą rządzić tam, gdzie nie sięga ich władza, wolno nam i powinniśmy być im nieposłuszni: *musimy być posłuszni Bogu, a nie ludziom (Dzieje 5,29). Jeśli ktoś nadużywa swojej władzy, mogę o tym powiedzieć i wyznaczyć zdrowe granice. Mogę również odwołać się do wyższego autorytetu i szukać pomocy.*

Bóg nienawidzi niesprawiedliwości i ucisku. On w ogóle nie chce, żebyśmy im ulegali. Mimo to nie daje nam prawa do walki, kiedy tylko chcemy, ani do zemsty. Zamiast tego chce nas poprowadzić swoją drogą, abyśmy opierali się złu: *Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj! (Rzymian 12,21)*

Bóg jest sędzią sprawiedliwym i wprowadzi sprawiedliwość. On osądzi tych, którzy nadużywają swojej władzy i szkodzą nam lub innym. On także osądzi nas, jeśli wyrządzamy niesprawiedliwość innym.

Zastosowanie

Zapytaj: *Boże, przeciwko komu się buntuję?*

Przyjrzyj się różnym zależnościom, w których jesteś: rząd (w tym przepisy ruchu drogowego i podatkowe) i urzędnicy, rodzice (także ojczymowie lub opiekunowie), współmałżonek, przywódca, nauczyciele, trenerzy, pracodawcy, Bóg, ...

Na skutek czego ten bunt pojawił się w moim życiu?

Przebacz: Niech dobry pomocnik wesprze cię w przebaczeniu tym, którzy cię skrzywdzili (patrz arkuusz „Przebaczenie krok po kroku”).

Nawróć się: Proś Boga o przebaczenie. Proś Ducha Świętego, aby ci pomógł i zmienił twoje serce.

Panie jak chcesz abym dalej żył i naprawił to, co wymaga naprawy?

Zapisz kolejne kroki: